АЛЛА АЛДЫНДА НИСЕК АҠЫЛЛЫ БУЛЫРҒА

Ул саҡта зирәклек ҡасан килә һуң?
ә аңлау урыны ҡайҙа? Һәм кешегә ул:
«Раббынан ҡурҡыу, зирәклек, тине.
һәм яуызлыҡтан китеү — аңлау.
ЭШ 28:20, 28

Раббынан ҡурҡыу — зирәклектең башы: уның әмерҙәрен үтәүсе бөтә нәмәне яҡшы аңлау: уның маҡтауы мәңгегә дауам итә. ПСАЛМ 111:10

Шул саҡ мин шул зирәклектең ахмаҡлығын күрҙем, яҡтылыҡ һоҡландырғыс ҡараңғылыҡҡа тиклем. ВӘҒӘЗСЕЛӘР 2:13

Зирәклек ҡалалағы ундан ашыу ҡөҙрәтле ир-егетте нығыта. ВӘҒӘЗСЕЛӘР 7:19

Әгәр берегеҙгә лә зирәклек етмәһә, ул Алланан һораһын, был бөтә ир-егеттәргә лә либераль рәүештә бирелһен, ә өҫкә ҡалҡып сыҡмаһын; һәм уға бирелер. Әммә иман менән һораһын, тулҡынланыусы бер нәмә лә булмаһын. Сөнки ул тулҡын ел менән өрөлгән диңгеҙ тулҡыны кеүек. Сөнки ул кеше Раббының ниндәй ҙә булһа әйберен алыр тип уйламаһын.
Ике аҡыллы кеше бар яҡлағанда ла тотороҡһоҙ.
ДЖЕЙМС 1:5-8

Кем аҡыллы кеше һәм һеҙҙең араһында белемгә эйә? эштәрен йомшаҡ зирәклек менән яҡшы һөйләшеүҙән ысҡындырһын. Әммә юғарынан килгән зирәклек тәүҙә таҙа, һуңынан тыныс, нәзәкәтле, дауаланыу еңел, шәфҡәтлелек һәм яҡшы емештәр менән тулы, өлөшләтәлекһеҙ һәм ике йөҙлөлөкһөҙ.
ДЖЕЙМС 3:13, 17

Раббынан ҡурҡыу — белемдең башы: әммә ахмаҡтар зирәклекте һәм нәфрәтте хурлай. МӘҠӘЛДӘР 1:7

Зирәклек тапҡан кеше, аңлайышлы кеше бәхетле. ҒИБРӘТЛЕ ҺҮҘҘӘР 3:13

Улым, һүҙемде алһаң һәм әмерҙәремде һинең менән йәшерһәң; Ҡолағыңды зирәклеккә ылыҡтырһын һәм аңлауға күңелеңде һалһын өсөн; Эйе, белем артынан ҡысҡырһаң һәм аңлау өсөн тауышыңды күтәрһәң; Әгәр ҙә һеҙ уны көмөш итеп эҙләһәгеҙ һәм йәшерен хазина эҙләһәгеҙ; Шул саҡта Раббынан ҡурҡҡанын аңларһың да, Аллаһ белемен табырһың. Раббы зирәклек бирһен өсөн: ауыҙынан белем һәм аңлау килә. Ул тәҡүәләргә төплө хикмәт һала: уларға тура юлдан барған буклет. Ул хөкөм юлдарын һаҡлай, изгеләренең юлын һаҡлай. Шул саҡта һин тәҡүәлекте, хөкөмде, ғәҙеллекте аңларһың; Эйе, һәр яҡшы юл. МӘҠӘЛДӘР 2:1-9

Зирәклек алығыҙ, аңлағыҙ: онотмағыҙ; ауыҙымдың һүҙҙәренән дә баш тартмай. Уны уҙып китмә, һәм ул һине һаҡлап ҡалыр: уны ярат, һәм ул һине һаҡлап ҡалыр. Зирәклек — иң мөһиме; шуға күрә зирәклек алығыҙ: һәм барығыҙ менән дә аңлайышлыраҡ. Уны юғары күтәрегеҙ, һәм ул һеҙҙе алға этәрер: һине хөрмәткә килтерер, һин уны ҡосаҡлағанда. Ул һиңә мәрхәмәт орнаментын бирер: һиңә дан тажы килтерер. МӘҠӘЛДӘР 4:5-9

Раббынан ҡурҡыу — зирәклектең башы:
изгене белеү — аңлау. МӘҠӘЛДӘР 9:10

Бәлә-ҡаза ҡылыу ахмаҡлыҡ спорт кеүек: әммә аңлайышлы кеше зирәклеккә өлгәшә. Ғәҙелдәрҙең ауыҙы зирәклек килтерә: әммә аяуһыҙ тел өҙөлөр. ҒИБРӘТЛЕ ҺҮҘҘӘР 10:23, 31

Ғорурлыҡ килгәс, оятҡа ҡал: ә түбәндәр менән — зирәклек. Зирәклектән мәхрүм булған кеше күршеһен хурлай: әммә аңлайышлы кеше тыныслығын һаҡлай. МӘҠӘЛДӘР 11:2, 12

Кеше зирәклеге буйынса маҡталыр: әммә ул аҙғын йөрәкле кеше хурланыр. ҒИБРӘТЛЕ ҺҮҘҘӘР 12:8

Тик ғорурлыҡ менән генә бәхәс килә: әммә яҡшы кәңәш менән — зирәклек. МӘҠӘЛДӘР 13:10

Фолли уға зирәклектең фәҡирлегенән шатлыҡ кисерә: әммә аңлайышлы кеше тура юлдан бара. Раббынан ҡурҡыу — зирәклек нәсыйхәте; һәм намыҫ алдында — баҫалҡылыҡ. ҒИБРӘТЛЕ ҺҮҘҘӘР 15:21, 33

Алтындан да зирәклек алыу ни тиклем яҡшыраҡ! һәм көмөшкә ҡарағанда һайланырға түгел, ә аңлай белергә! ҒИБРӘТЛЕ ҺҮҘҘӘР 16:16

Зирәклекте һаҡлаусы үҙ күңелен ярата: аңлауын дауам иткән кеше яҡшылыҡ табасаҡ. МӘҠӘЛДӘР 19:8

Хәҡиҡәтте һатып алығыҙ һәм һатмағыҙ; шулай уҡ зирәклек, инструкция, аңлау. ҒИБРӘТЛЕ ҺҮҘҘӘР 23:23

Зирәклекте яратҡан кеше атаһына ҡыуана: әммә ул харлоттар менән бергә үҙенең матдәһен сарыф итә. ҒИБРӘТЛЕ ҺҮҘҘӘР 29:3

Таяҡ менән шелтә зирәклек бирә: әммә үҙенә ҡалдырылған бала әсәһен оятҡа ҡалдыра. МӘҠӘЛДӘР 29:15